

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Telefon +45 33 92 00 00
Telefax +45 32 54 05 33
E-mail: um@um.dk
<http://www.um.dk>
Girokonto 3 00 18 06

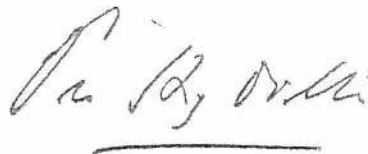
Bilag
39

Journalnummer
400.C.2-0

Kontor
EUK

5. februar 2008

Til underretning for Folketingets Europaudvalg vedlægges Udenrigsministeriets besvarelse af spørgsmål 1-39 af den 31. januar 2008 ad L 53.

Per Stig Møller

Svar på Folketingets Europaudvalgs spørgsmål ad L 53 af 31. januar 2008

Spørgsmål 22:

”Ministeren bedes redegøre for, hvilke danske lovgivningsområder, der med Lissabon-traktaten ikke påvirkes af EU?”

Svar:

Det fremgår af Justitsministeriets § 20-redegørelse om Lissabon-traktaten, at der ikke overlades nye beføjelser til EU, som efter grundloven tilkommer rigets myndigheder. I forhold til de gældende traktater medfører Lissabon-traktaten således ikke en ændring af de danske lovgivningsområder, som ikke påvirkes af EU.

Lissabon-traktaten ændrer ikke på det nugældende princip, hvorefter EU hviler på ”tildelte kompetencer”, dvs. at EU kun har de beføjelser, som medlemslandene har tildelt Unionen. Endvidere fastslås det, at beføjelser, som ikke er tildelt Unionen i traktaterne, forbliver hos medlemsstaterne, jf. TEU artikel 5. Det præciseres også, at Unionen kun kan handle til opfyldelsen af de mål, der er fastsat i traktaterne, og kun under overholdelse af nærheds- og proportionalitetsprincippet.

De sagsområder, hvor EU er tildelt kompetence inden for rammerne af de ovennævnte principper, fremgår af indholdsfortegnelsen til traktaterne. TEUF artikel 352 (den nuværende TEF art. 308) kan kun anvendes inden for rammerne af de politikker, der er fastlagt i traktaterne.

Der følger heraf, at der findes en lang række politikområder, som medlemslandene er ansvarlige for. Det gælder f.eks. fordelingspolitikken (herunder skattepolitikken), velfærdspolitikken i bredeste forstand (herunder socialforsorg, boligpolitik mv.), arealanvendelse, religiøse spørgsmål, indretningen af de væbnede styrker og politiet, kommunale spørgsmål mv.

Det indre marked eller andre EU-politikker kan ganske vist bevirke, at de nationale politikker på disse områder skal tage hensyn f.eks. til, at vandrende arbejdstageres rettigheder respekteres, eller til at andre EU-borgere ikke diskrimineres, men det er fortsat op til hvert enkelt medlemsland at fastsætte deres egen politik.